

„За мову рідну, солов'їну, за справжню українську Україну”

Свєн Крименко-Іванків

За Україну

*Не пролетарську і безбарвно-сіру,
Ще далі приспану, ограблену у сні,
Занурену у темряві зневіри,
Не за таку ми молимося, о ні!*

*Але за ту окрилену, безмежну...
Нескорену і духом незалежну,
За Україну радісну, гримку!*

*Не за якусь віджили і півмертву,
А за живу, воскреслу, великодню,
Що волю всім благовістить Господню,
За героїню, не нещасну жертву,
Царівну у весільному танку.*

*І хоч імла осіння на полях,
Блакитно-соняшний вгорі засяяв стяг!*

*За мову рідну, пісню солов'їну,
За справжню українську Україну
Вже без чужих законів та оков —
Всі наші молитви, змагання, кров.*

Серпень 1997 р.

Міністер Канади дякує за підручник

Чернівецька область. — Учитель і краєзнавець із гірського села Іспас Вижицького району Тарас Мазурак, який взяв участь у підготові підручника для вивчення української та англійської мов, отримав подяку від міністра освіти Канади Піта Еткінса.

Задум видати підручник, який задовольняв би потреби школярів двох далеких, але споріднених регіонів, виник у лінгвістів Саскачеванського університету. В результаті конкурсу, право працювати над таким підручником отримав учитель Т. Мазурак з буковинського села, який добре знає українську та англійську мови, віміє працювати з комп'ютером і добре ознайомлений з культурою і традиціями краю.

Праця над підручником тривала півроку. В ньому охоплено прависні і ортографію обидвох мов, подано рекомендації для

ефективнішого засвоєння граматичних правил, підготовано тексти на географічні, історичні, археологічні та інші теми, які знайомлять учнів з культурою Буковини і канадської провінції Саскачеван.

Прем'єр-міністр провінції Саскачеван Рой Романов повідомив, що канадські літератори і мовознавці високо оцінили працю колективу, який працював над підручником. Р. Романов і Піт Еткінс особливо відзначили заслугу українського учителя з Буковини Т. Мазурака і висловили йому щирі подяки. За їх словами, праця Т. Мазурака над підручником сприятиме зближенню і взаємопізнанню Чернівецької області України і канадської провінції Саскачеван.

Інформацію про це надрукував „Київський Вісник” з 19-го серпня 1997 року.

Бідному селянинові допомогла старовинна монета

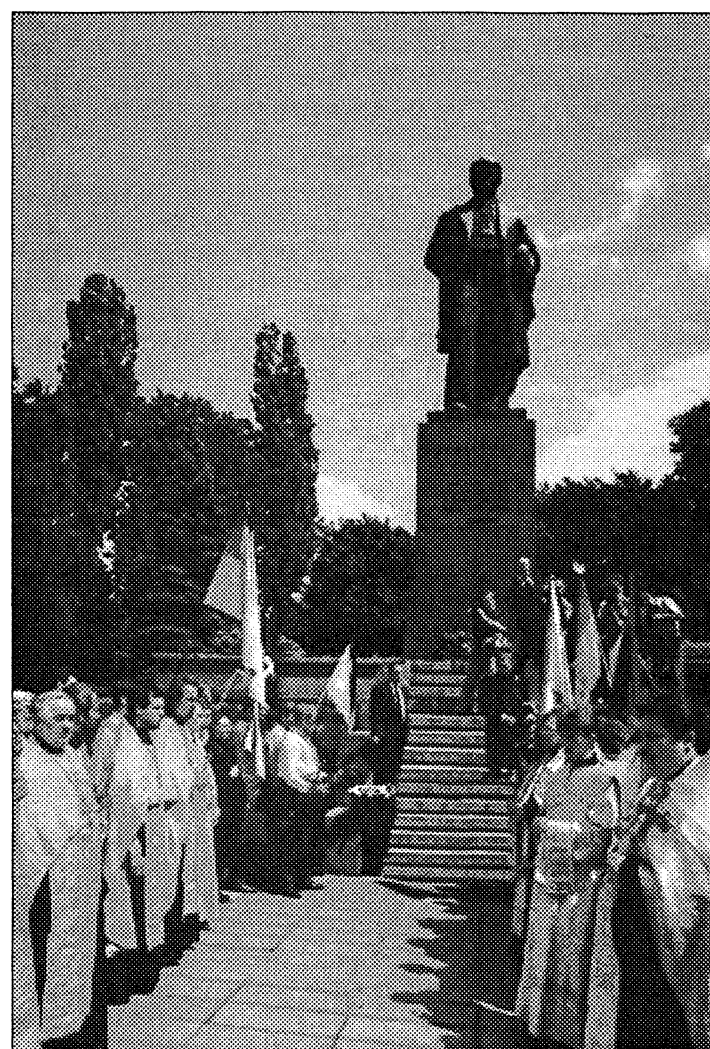
Київ (Р. Р.). — У середу, 20-го серпня, „Робітнича Газета” повідомила про незвичайний випадок на Львівщині.

Мешканець села Підберізі (Винники), недалеко від Львова знайшов стару, дуже окислену, мідну монету. Оскільки монета не золота, то на винагороду селянин не розраховував, але цікавість повела його до археологів і науковців Львова.

Один з нумізматів Львівського Історичного Музею вичитав у старинному польському каталозі, що „це динарій Болеслава Хороброго, Х століття”. Селянин пішов ще до кількох історичних установ і там підтвердили те ж саме. Крім того, знайшли запис, що лише єдиний примірник такого динарія зберігається в Краківському музеї. Тоді селянин пішов ще до одного професора-археолога, і той підтвердив, що це динарій Х століття й повів до знахідку повсюди

ких археологів. Там довго не барилися. Зрадівши знахідкою, яка є свідченням однієї із сторінок польської історії, поляки запропонували власникові монети 280, 000 ам. дол.

Один із польських науковців, Суходольський, намагався спростувати можливість такої знахідки на території України і назвав монету підробкою. Однак дослідження довели, що монету виготовлено в середині Х століття. Науковці вважають, що монету могли завезти у формі подарунку на честь заснування 999 року самостійної польської церкви. У місті Гнізну у вересні 1000 року відбувся з'їзд римського духовенства, на який прибув німецький імператор Отто III. Хроніка свідчить, що Болеслав щедро обдарував імператора і його свиту золотими і срібними монетами. Так вони могли потрапити у цей край.

Англії допікають соціальні контрасти

Лондон. — В недавньому опитуванні з приводу все глибшого поділу британського суспільства на багатих і бідних взяло участь майже 2,000 осіб в різних регіонах країни.

Британські соціологи вважають сьогоденні становище в межах цієї проблеми „кричущим”: кожний п'ятий мешканець однієї з найбагатших країн світу не має засобів до нормального життя і перебуває поза суспільним добробутом.

Приблизно 11 мільйонів британців, або майже п'ята частина всього населення, живе у злиднях, якщо мати на увазі прийнятний в англійській спільноті найнижчий рівень життя. Понад 10 мільйонів британців на мають нормальних жител, тобто мешкають у будинках, які не огрівають, і таких тихих, що навіть дорослі діти змушені про-

живати в одній кімнаті з батьками.

Понад 7 мільйонів не мають теплої одежі, ще 5 мільйонів не досить харчуються, тільки два рази на день, при цьому не мають кончних в раціоні овочів і городни. Понад 6.5 мільйонів осіб не можуть собі дозволити на телефон, холодильник або килим до вітальні. Понад 2.5 мільйона дітей позбавлені триразового харчування, повновартісного відпочинку після школи, навіть дитячих забавок.

„Великобританія з погляду рівня життя стає все більше поляризованою країною”, — вважають автори звіту. Попереднє подібне опитування, проведене 10 років тому, дало підстави зарахувати до категорії бідних 7.5 мільйона осіб, тобто на чотири мільйони менше, ніж тепер.

В Україні (з інформації УНІАР)

НОВІ ПРАВИЛА ПЕРЕЇЗДУ КОРДОНУ

КИЇВ. — На українсько-білоруському кордоні введено нові правила. Якщо особисте майно буде оцінено на суму, що перевищує 1,000 дол., то білоруська сторона розглядатиме його як товар і вимагатиме за плати мита. Громадянам, які ввозять автомобілі, починаючи з 18-го серпня, на кордоні доведеться давати фінансові гарантії — 0.3 єку за 1 куб. см. двигуна автомобіля, який працює, ніж три роки, і 1 єку за 1 куб. см. двигуна з терміном експлуатації до трьох років. Це пов'язане з тим, що більшість автомобілів, які переїхали кордон, не пройшли митної контролю, а були розібрані на частини і розпродані. Деякі з них зареєстровано незаконним шляхом і переправлено до Росії. Фінансові гарантії можна вносити заздалегідь, чи сплачувати на місці як національною валютою, так і європейською, або в доларях.

НЕВДОВОЛЕНІ СОЦІАЛІСТИ

КИЇВ. — Міський комітет Соціалістичної Партії України вирішив звернутися до соціалістів у різних країнах світу за підтримкою. Голова київської організації соціалістів Василь Арестов сказав, що в Україні переслідують усіх лівих, а останніми поштою до звернення стало рішення арбітражного суду Києва, який задовольнив прохання київського посаdnика Олександра Омельченка про примусове виселення міськомуні СПУ з приміщення на вулиці Хрещатик 42-6. За словами Арестова, ліві сили вважають це початком „знищення лівих сил в Україні напередодні виборів” і мають намір активно з цим боротися.

ЗРОСЛО ЧИСЛО ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗУ

КИЇВ. — Уряд України підтримує національну програму протитуберкульозних заходів, підготовану Міністерством Охорони Здоров'я, зазначив прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко під час зустрічі з працівниками Інституту Фтизіатрії та пульмонології ім. Ф. Яновського Академії Медичних Наук України. За словами міністра охорони здоров'я України Андрія Сердюка, в Україні зареєстровано 17 млн. пульмонологічних хворих, з яких один мільйон хворих на всі форми туберкульозу. З відкритою формою туберкульозу зареєстровано 120, 000 осіб. У порівнянні з 1991 роком число пульмонологічних хворих зросло на 41.3 відсотка. Смертність від різних форм туберкульозу збільшилася в 1.5 раза. Найбільше хворих у Житомирській, Волинській, Запорізькій, Рівенській, Херсонській, Донецькій та Одеській областях. Лікарі скаржаться на брак ефективних лікувальних засобів та грошей на їх закупівлю.

ВЛАСНІСТЬ НА ЗЕМЛЮ

КИЇВ. — У Державному комітеті земельних ресурсів повідомили, що у власності колгоспів перебуває 27.3 млн. гектарів державної землі, тобто 45.3 відсотка земельного фонду України. Середній розмір площ в недержавних сільсько-господарських підприємствах в Україні становить 3,100 га., державних — 1,200 га., у власності та користуванні громадян перебуває 7 млн. га., з яких 0.9 млн. га., є у власності фермерів. За станом на 1-го серпня число колгоспів становить по-

над 10,400. Для порівняння: у 1991 році було 8,799 колгоспів. Число сільсько-господарських кооперативів зросло з 18 до 353. Приватизовано 70 відсотків присадибних ділянок.

ВИМАГАЛИ ГРОШІ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

ЛЬВІВ. — Згідно з інформацією військової контррозвідки Служби Безпеки України, Управління внутрішніх справ Яворівського району Львівської області порушили кримінальну справу проти сімох мешканців Яворова. Управління боротьби з корупцією та організованою злочинністю представило матеріали, згідно з якими зазначено громадянина у безрезні-липи цього року шляхом фізичного тиску вимагали гроші по 150-200 дол., від військовослужбовців гарнізону, розташованого в регіоні.

ПІД СУДОМ ПРАЦІВНИКИ МІЛІЦІЇ

ЗАПОРІЖЖЯ. — Тут міський суд за-судив до трьох років ув'язнення в колонії загальної режиму недавнього начальника відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків Підмисенка. Його звинувачили у підбурюванні докментів і зловживанні владою з метою отримання хабарів від осіб, що займалися незаконним збутом наркотиків. У Чернівцях за хабарництва засуджено старшого уповноваженого карного розшуку Кіцманської дорожньої міліції Кульчака до сім років ув'язнення в колонії суворого режиму, а начальника Кіцманського відділу дорожньої міліції Железного засуджено до двох років неволі умовно, тобто, його буде ув'язнено лише тоді, коли він повторно виявить недбалість чи порушить закон.

В АМЕРИЦІ

В ІНТЕРВ'Ю для газети „Нью Йорк Таймс” Гозе Бустані, генеральний директор організації, яка в рамках ООН контролює дотримання міжнародної Конвенції про заборону виробництва і застосування хемічної зброї, яка набула чинності три місяці тому, повідомив, що про наявність цієї зброї або про можливість її продукувати вже прозвітували майже десять країн. „Це велика несподіванка, ми ніколи не очікували, що до хемічної зброї признаються така багата держава”, — сказав він. Дотепер тільки дві держави — Росія та ЗСА — відверто стверджували, що мають значні запаси хемічної зброї. Іракську програму виробництва отруйних газів відкрито експертами ООН після війни 1991 року в Перській затоці. В кінці червня цього року призналася до хемічної зброї Індія, відвертість якої приємно здивувала міжнародних політичних спостерігачів. Серед країн, які виявилися близькими до виготовлення хемічної зброї, є Етіопія, Іран, Сирія, Ізраїль, Єгипет, Лівія, Пакистан, М'янмар, В'єтнам, Північна і Південна Корея, Китай.

У СВІТІ

У САНКТ-ПЕТЕРБУРГІ на перехресті Невського проспекту і вулиці Рубінштейна з вікна будинку обстріляно авто віцегубернатора, голови Комітету управління державним майном адміністрації Санкт-Петербурга Михайла Маневича. Від одержаних поранень в груди і шию віцегубернатор помер в лікарні. На даху службового авто, в котрому він їхав разом з дружиною, залишилися дірки від восьми куль. Його дружина поранена в голову. На даху будинку, звідки стріляли, виявлено автомат румунського виробництва з оптичним прицілом. Маневич мав 38 років. Він закінчив Ленінградський фінансово-економічний інститут і школу міжнародного бізнесу при Московському інституті міжнародних відносин. Кандидат економічних наук. В 1992 році був призначений заступником, а від 1994 року головою згаданого комітету і членом уряду Санкт-Петербурга. В 1996 році став віцегубернатором. Він був у числі авторів діючого законодавства з приватизації, брав участь у виробленні державних програм приватизації та житлово-комунальних реформ.

Л. Кучма привітав Б. Клінтона із днем народження

Київ. — Президент України Леонід Кучма переслав у вівторок, 19-го серпня, сердечного листа з привітаннями для Президента ЗСА Білла Клінтона з днем його народження, що припало саме на цей день.

В привітанні Л. Кучма підкреслює, що в цілій Україні знають Б. Клінтона, як лідера найсильнішої держави. Л. Кучма згадує особливо тепло особисті зустрічі із Президентом ЗСА і підкреслює важливість співробітництва поміж Україною і ЗСА, висловлюючи на-

дію, що таке співробітництво урядів і держав буде розвиватися для миру, стабільності і процвітання в усьому світі.

Висловлюючи вдячність за особисті зусилля Б. Клінтона для створення сприятливих умов зміцнення політичної незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, Л. Кучма заявив, що він та Уряд України високо цінують усі ці зусилля Президента ЗСА.

Привітаннями і побажаннями для дружини Б. Клінтона Гілларі закінчується цей лист.

Телерадіокомпанія ICTV має нового директора

Київ (Р. Р.). — Заступник голови Фонду Державного Майна України Віталій Ковтюх спростував деякі повідомлення в пресі про начебто наявність конфлікту в українсько-американській телерадіокомпанії ICTV у зв'язку із зміною генерального директора.

За словами В. Ковтюха, призначення на цей пост Юрія Плаксюка, який раніше був відповідальним секретарем Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, „є спільним рішенням засновників компанії”, які вважають, що „генеральним директором має бути громадянин України”.

Такої ж думки дотримується і колишній генеральний директор ICTV,

президент Том Батіста. Він висловив задоволення призначенням нового директора і побажав Ю. Плаксюкові привести канал до ще більшого успіху.

У відповідь Ю. Плаксюк зазначив, що колектив ICTV „не перерував ситуацію”, не переривав творчий процес. І що ICTV має стати загальнонаціональним каналом, на якому буде збільшено число політичних програм.

За словами В. Ковтюха, 50 відсотків статутного фонду телерадіокомпанії ICTV належить американській компанії Story First Entertainment, а інші 50 відсотків — Фондові Державного Майна України.

Комітет СПУ став безпритулним

Київ. — Представниця Соціалістичної Партії України вкисила міліціанта за руку, але це не перешкодило правоохоронцям позбавити міський комітет Соціалістичної Партії України даху над головою, повідомила 19-го серпня УНІАР.

Арбітражний суд Києва проголосував за таке рішення, покликаючись на те, що соціалісти не заплатили за виїзди на приміщення.

Представники СПУ вирішили, однак, боронити свою головну квартиру і виставили на вході о 9 год. ранку пікет. Судові виконавці тим часом проникли в приміщення через чорний хід на другому поверсі, оскільки суд і комітет СПУ розміщені в одному будинку.

Перший секретар СПУ Василь Арестов показав міліціантам документи, які засвідчували, що за виняєм сплачено 5,600 гривень за квартал. Судові виконавці, однак, на це не зважали, бо, за їхніми словами, борг сплачено після рішення про виселення. Вийшла сутичка під час якої постраждав міліціант.

В. Арестов оцінив виселення як політичну розправу над партією посаdnика Києва Олександра Омельченка. Негайної реакції від посаdnика не було.

Арестов оцінив виселення як політичну розправу над партією посаdnика Києва Олександра Омельченка. Негайної реакції від посаdnика не було.

Американський журнал помістив статтю про українське військо

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У професійному військовому журналі „Квартальник об'єднана сила” за вересень цього року вміщено об'ємисту статтю пера емеритованого полковника Степана Д. Олійника, який є національним безпеки України.

Стаття під назвою „Україна як військова сила після холодної війни” із численними світлинами дає аналіз теперішнього стану Збройних Сил України, подаючи чесно світла та тіні українського війська від початків його існування, після упадкування військової системи від СССР. Полк. С. Олійник інформує про побудо-

ву теперішніх військових сил, про зменшення їх на доручення Президента Леоніда Кучми, про поділ України на військові округи та існуючий тепер військовий вишкіл. Особливо він зупиняється на дії програми „Партнерство для миру” та співпраці українських і американських військових сил, що існує вже від 1993 року і практично діє кожного року у формі спільних вправ на терені України.

Автор зупиняється на проблемі укріплення армії, як і економічних труднощів, під натиском яких наводяться теперішні українські військовики.

(Закінчення на стор. 3)

СВОВОДА
UKRAINE'S VOICE

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomerie Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486; UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foamdore Rd., Kerkhonson, NJ 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fgsst@aol.com

Передає на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСОЮЗ \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Синак

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Не ганити, а плекати

Шість років тому, 24-го серпня, віками гноблений український народ, з волі Всевишнього здобув свою незалежність. Ті ще зовсім недавні серпневі дні, коли червоні генерали під орудою КПСС—КГБ безупинно спробували вчинити гекачепистський переворот, щоб підірвати щойно покладені підвалини демократії та під їх уламками навки поховати мрії народів тодішнього ще СРСР про незалежність, стали для нас днями звитяги в тяжкій боротьбі за право людини називатися людиною, а нації — нацією. Для всіх нас — українців в Україні і поза нею — той вікомпливний день залишиться благословенним на всі прийдешні покоління, навки. І хто та що б не говорив, як би не пробував нас принизити, обрехати, залаяти — все це, кібащо, попіл похмурого нашого минулого на голови ворогів українського народу. Попіл, під яким віками незгасно жевріла наша неситна віра в Боже провидіння, світла надія на швидше прийдешнє, незборимо любов до волі. Попіл, з якого, мов той легендарний Фенікс, Україна воскресла, щоб жити вже довкіл!

Так, не найкращі часи переживає сьогодні український народ, нелегко зводитися на ноги започаткована тоді вікомпливний серпневого дня молоді українська держава. І дехто в світлі, хто хотів би, щоб ми й далі покірно стояли на колінах, з жовничого злістю та з острахом не перестав дивуватися нашій силі волі, терпелічності та впертості в небажані поступатися здобутим, піддаватися зневірі, вколоситися старими "шлягерами" про рівність, братерство та щастя всіх народів. Так, не бракує в Україні й різної нечисті — корупціонерів, мафіозів, злодіїв, шахраїв, у тому числі й політичних шахраїв—псевдодепутатів. І саме цей безраднісний, габельний для суспільства факт є головним об'єктом опоглягання нас нашими недругами. Так не тільки одвертими ворогами, а й нашими таки до морощеними критиками, що вже взяли собі за моду та звичку, треба чи ні, знаходити нагоду для "самокритики". Критикувати вправо. Але, заради, що можливості критикувати народ, загрозило підміснити над його "ментальністю" дав ім тільки він — соромляться. Дав борознистим таку нагоду народ нас своєю багаторічною послідовною непокорю "гоноровому" чужинецькому (і власному) панству.

Не дивуємося, якщо народові пропонують рецепти для виходу з кризи замклексовані економічними методами часів "розвинутого соціалізму" вчорашні комуністичні номенклатурники. Ці — або справді недокупи-заочники, які зумили втрутитися на поверхні завдяки виміно перелицюватися і стрімкості та водночас мирності розвитку новітніх подій в Україні, або зайшли свого часу та гарно законспіровані демагогі-ненависники всього національного українського — завоюють господарство, науку, культуру в Україні та водночас галасують на всіх перекрестках: ось, мовляв, до чого веде нас незалежність, самостійність, соборність! Але більш ніж дивно бачити, що націю, народ "самокритично" висміює хтось з тих, що свого часу шкрябали перами доповіді для компартійних бонз на ґрунті "безсмертного марксистсько-ленінського вчення" і тим у ті діки тоталітарні часи свідомо сприяли уярмленню тої нації. Ото вже справді "остійська", як написав один з новітніх авторів, зрада.

Серед нашого народу ніколи не бракувало бажаних радити "відкривати на себе очі". Таких, хто пробував (і пробує) це робити, було в нашій історії не менше, ніж тих, котрі прагнули і далі прагнуть, аби очі ті вже навки закрилися. І в цьому — також наша біда. Особливо від отих мудрагелів, котрі одверто регочуть над народом, над його таки справді часто безпорадними провідниками. Надрававте жовоти від реготу оті мудрагелі в час, коли народові тому так неможливо тяжко, в час, коли колишні компартійні бонзи подібного писакі—"гумористи" роблять все для свого реваншу, в час, коли різні ліри "ратівники" народу тільки й чекають, щоб зерна зневіри, кинути в націю, прийнялися і дали потрібний ім результат; щоб народ ще і далі звідвів свою меншвартість, в тому числі й меншвартість історичну, ментальну, національну; щоб легше було знову накинати на нього ярмо інтернаціоналізму (звичайно ж, з чільною чужинецькою нацією).

Ніхто й нікому не може дати право називати український народ нежиттєздатним тільки за те, що в лоні його землі народжуються мародери, пєсоголови, колаборанти чи й просто інертні особи. Народ той — чи "козак" він, чи "свинопас" — ліпше від менторів, від претендентів на його вождів знає, що, коли і як робити. Тільки не заважджало йому, не плектаями у нього під ногами зі своїми одвіку міждартійними уособленнями, зі своєю до кого б то не було "чого ізволіте"—пєсикологією. Не зіймаю вдавню, лукаво, лицемірно, врешті, над його недолею, а справжнім ділом разом з ним плекаймо найбільше, що маємо. Нашу найсвятішу незалежність плекаймо!

При відзначуванні п'ятиріччя української держави минулого року домінували тріомфальні голоси про пройдені у великих труднощах п'ять років. З не меншим наголом слід підкреслити, що й шостий пройде у труднощах. Хоч у минулорічних голосах звучали оптимізм і надія, що черговий рік буде багатим країн.

Марні намагання

Політику Президента Леоніда Кучми, його намагання досягнути компромісу з лівим крилом українського політичного світу, щоб той світ зрозумів становище народу, держави й приступив до спільної дальшої праці, не оправдали себе. Виважено політику шукання компромісу ліві потрапували як ознаку слабкості Президента і національно-демократичних сил, і не лише перейшли до барабанного вогню проти нього і проти них, але ще й почали живити брудних засобів, перекручувань, наклепів.

Минулоріччя відзначення п'ятиріччя української держави, не заважаючи на замахі проти лівих з ухилом років, не було пов'язане з такими тріумфальними передчуттями, як тепер. Серед згістеризованої групи лівих екстремістів навіть такі авторитети, як Олександр Мороз, голова Верховної Ради, і Борис Олійник, голова комісії закордонних справ парламенту, не змогли неутралізувати протистояння й допустили до загострення боротьби, а може навіть до останнього бою між державницькими національно-демократичними силами і москвофільсько-комуністичним табором.

Фактично той табір не знає, чого він хоче. Він не сформулював своїх загальних цілей, але не знає постулатів своєї діяльності, але знає тільки свої негативні цілі: не допустити до нормалізації державної діяльності, до змін, які кінце потрібні для виходу з існуючої кризи і до піднесення ролі і ваги українського чинника у світовій спільноті. Накинець, як на глум, ті ж герополітики, які своїми виступами і діями в парламенті компрометують саму ідею парламенту, ще й хочуть, щоб спеціальним законом їм було призначено місце в державному апараті після цього, як вони не будуть обрані або не кандидатуватимуть до парламенту. Це домагаються, включене в проєкт закону, що його, на щастя, відкинув Президент, зажадувало б і навіть розв'язало б державні установи. Але

Ярослав Гайвас

НА ТРИВАЛОМУ ДЕРЖАВНОМУ ШЛЯХУ

каже віками стверджена народна мудрість: коли Бог хоче когось покарати, то йому розум вибирає. Коли б не той час, сквалений Верховною Радою, при домінуванні переважних, то в Україні не знали б, до чого вони хотіли, як цілий світ їх висміяв, вони нашивдікоруч той бюджет схвалили.

Шість років, які є поза нами, зокрема й цей останній, переконали нас у тому, що людина є фундаментальний чинник у творенні нових вартостей. А в українському парламенті переважали такі дії, що схвалювали державний бюджет більше, як півроку, і щойно після того, як цілий світ їх висміяв, вони нашивдікоруч той бюджет схвалили.

Тому треба добре застановитися, кого голошучи обирали, щоб не пошкодити державі і народові, а себе осмішати. Дивус факт, що в нашому уряді є тільки одна жінка. Правда, але яка вона! Призначив її не бракує, а її діла показують, що таких повинно бути більше в парламенті. Може, тоді хоробрі русичі не рахували б до білки як вияву своєї діяльності. І може б атмосфера в парламенті була культурніша. Загалом українське жіноцтво репрезентує себе якнайкраще, так в Україні, як у світі. Інші держави вислають своїх жінок-діячів послами та амбасадорами і звичайно добре на тому виходять. А в нас ні одної! А недавно в київській газеті "Час" написав автор, який добре знає Європу, політичні відносини і людей, що українська амбасада на дуже важливому пості в Бонні (Німеччина)

не знає, що і як робити, і українська справа виглядає так так, що мовби такий установи загалом не було. Не краще з міністрами українського Кабінету Міністрів. Скільки тих міністрів було і, відішовши, якого доброго сліду не залишили за собою. Хочеться за народною посмішкою повторити: "Чи ви хлосці слани, чи ви в карті грали..."

Були, були й успіхи!

Про перших п'ять років існування й діяльності держави українського народу багато сказано минулого року. І нині треба повторити: були чимало пошуків, були чимало помилок, недоліків, але були й успіхи. Ми насамперед перемогли сумнів у світі, але і в себе, бо, на жаль, такі були також стосовно тривалості української держави. В світі

говорять і пишуть: і це в Україні недобре, і те не так, як повинно бути, взагалі біда, але українці стоять! Навіть зарозумілий мер міста Москви, який викрикував: "Сава-стоп! і Крим — наш", лишив Крим у спокою, і тепер останню скромно мріє, "Савастоп! коліс буде російських". А завтра й це перестане говорити, щоб не осмішувати себе. А російський президент Борис Єльцин до того часу відкладав прибуття до Києва, доки Президент Кучма не сказав: "Ми просили його багато разів і вже більше не будемо". І він приїхав...

Великі завдання

Цього року відзначуємо шостий рік діяльності української держави, але зрештою звернений якнайгостріше на її шостий рік. Шостий рік був гіркий. Ми ще в ньому не позбулися численних недоліків і слабих місць, не завдяки здобути ті осиги, які обіщали, і в цілому не вийшли з того останнього етапу, який названо перехідним періодом. Власне, тим перехідним періодом ми оправдували свої невдачі. Але він мусить неслися перейти. Саме напередодні 6-риччя є підстави твердити: наступні зарушення. Людям надочинило задовго жити в "перехідному періоді", колись з нього треба вийти. А діяти, що вийшли на чолу управління державою, якщо вони не задураменні псевдонауковими догмами, які правили Советським Союзом і довело його до загублених, зрозуміли, що вони є бур-

дівничими великої держави і зрозуміли, що будова держави — це інше ремесло, ніж партійна пропаганда, пошів слів та обіцянок. Будова держави — це задоволення життєвих потреб мільйонів її громадян, закон і твердий лад, яким підпорядковані всі без винятку і, накінець, захист тієї держави перед загрозами зі зовні.

Ті люди перейшли реально підготовку до великого завдання в праці рух і мозку, де вони навчилися бути вілними і відповідальними, а тепер перетворюють українську людину з "коліщатки" і виконавця наказів згоря в творчу, ініціативну, діяльну людину. І ми бачимо їх на сучасному українському життєвому форумі, починаючи з нинішнього Президента України Леоніда Кучми. Його життєвий шлях звер-

Ганна Черніс

Будьмо!

Хоч нелегко, хоч сутожню,
Ми ростемо кожен рік,
Бо в гілкі розмерзлі пружно
Прибуває свіжий сік —

Підтримає наша зміна
Сотенлібока, молода,
І нуртує Україна,
Як наповнені вода.

А старе іде поволі
В світ аркіанських ліхосіть.
Коавлі нової долі
Вже нікому не спинити.

Утверджується держава,
Страх пропав без вороття.
Кожен рік — це честь і слава,
Іспит, зданий на життя.

Конституція і ґриеня
Осяли шостий рік.
Ми тепер — всім людом рієня,
Трудників і поліччя.

Ріскаймо ясно, буйно,
До нових висот ідім!
Будьмо! Будьмо і будуймо
Наш міцний державний ідім!

Володимир Демус

Добре ім'я В шосту річницю незалежності України

Не кидай проклятом на себе,
Не жалось долі, ні судбі,
Бо не в кордонних завжди сила —
Сила в народі віковий!

Ничим не краший є від тебе суди,
чи друге, чи ворог — знай,
тож в рієнці колі у народів
засісти гордо ти бажає.

І в них розбрат, і в них двоєбі,
ти лиш прилягнеш в їх нутро:
добро і зло у них так масе
від споконвіку вже зросло.

І так як в них — і в нас багатство,
і велич духу, таланти,
лиш तरीк глибше в себе еляньмо,
щоб добре їх з таси знайти!

Ярослав Ткачівський

На землі свячениць
ми були, мов гості,
Не ховав свячениць
партизанські кості.
На горбі заледні
загасили свічку:
На гробаст естаду Ленін,
"неаміруний, вічний".
Мружва хижко око
за всіма він стежив,
бо стояв високо,
як царям належить.
Люди мертво спали
і в селі, і в місті.
Але царство апало —
пекло комуністів.
Страх людей залишив,
бо мигнула відчай.
Щез умир той лисий,
що серця калічив.
Бійтеся, вандалі,
буде суд Господній!
Своєю ми діждали
образи в господі.
Отче наш, Ісусе,
змилюється над нами.
...Вже встануть УСУС
білими хрестами.
І моя країна
переведе кризу.
Вічна Україна
і український тризуб.

Мирослав Семчишин

ДО 6-ИХ РОКОВИН ДЕРЖАВНОСТІ

I

Багатолюдно і святково відзначаються шості роковини української державності, яку у своєму минулому бачили мало декілька успіхів (прийняття Конституції, міжнародні договори, закріплення зв'язків з НАТО), а в парі з цим приходиться констатувати присутність деяких негативних чинників, що дуже ускладнюють становище української держави як на внутрішньому відтинку, так і в зовнішньо-політичних зв'язках. Маємо на увазі уже хронічну економічну кризу, сповільнення приватизаційного процесу, габатобільного заборгованості держави перед міжбанківськими банківськими і пенсіонерами. В результаті ми стали свідками зблизження широким мас населення, а що гірше — збільшення смертності (на понад мільйон населення за останніх п'ять років!).

А з культурною і такими її гілками, як мова, шкільництво, книга та всі інші діяння, що творять основу духовного життя народу? Ця тема, поруч економіки, теж домінує на сторінках української преси і нею очевидно турбується і ми — в диспосі. Зокрема, важливо є питання української мови та практичного закріплення за нею усіх належних їй конституційних прав. Під егідою Президента Рада мовної політики мала б остаточно виправити широкомасштабну програму загальної впровадження української мови як державної і державної мови. Цей процес, "українізації України" буде довгий і складний. Минулі роки, заки відомою реальних вислідів тієї своєрідної терапії. А тим часом, як це авторитетно стверджує Провід Всеукраїнського Т-ва "Просвіта" ім. Шевченка, "нам треба погодитися з

тим, що мовне питання є гострою політичною проблемою і... що російщення триває із ще більшими темпами". Стерждає це і рухливий "Час": більшість газет і літератури видається сьогодні в Києві російською мовою — більше, ніж в советські часи (!) Жиди, які під кінець сорокових років цього століття створили свою державу, зуміли відкинути ідиш (загально вживану вимірку кількох діалектів на базі старонімеческої мови) і відтворити мертву староберейську мову, що під назвою іврит стала державною мовою сучасного Ізраїля.

Щоб українська мова в Україні могла справді широко і вільно розвиватися у всіх галузях життя, не кажучи вже про школу, літературу і взагалі культуру, їй необхідна державна підтримка. Вона, очевидно, є, але вкрай недостатня, тим часом наша мова все ще загрожено глибоко закоріненою навалю російської мови. А поки що наш державний апарат, що замагається з кризовою ситуацією в Україні, недостатньо піклується про культурний життям народу, недостатньо фінансує ті заходи та акції, де саме мова має бути повинна грати першорядну роль. Свідчить про це цілий ряд дієвих фактів, підтверджених статистикою. Хоч є й деякі досягнення, інколи дуже релативні, але є дуже помітні неспіхи, недотримання тої, відповідно приховані чи промовчані.

Нам пошастало ознайомитися з офіційною інформацією. "Про мовну політику в Україні", що вийшла з під пера віце-прем'єр-міністра з питань гуманітарної політики Івана Куваса, поміщеною на сторінках аналітично-інформаційного журналу "Сторінки" (№ 2, 1997 у Донецьку). У статті міністр Кувас стверджує, що збільшення сфери застосування української мови у державних, суспільних, в середній та вишній освіті, культурі; відповідно вживання російської мови змушується". В місцях компактного проживання національних меншин, теле- і радіомовлення, а теж частково освіта ведуться мадлярсько, молдавсько, кримсько-татарсько, польською, румунською, словацькою, бол-

гарською та іншими мовами (а російську пропустив?) — МС). Таких ішмововних шкіл на терені України 193 (очевидно, російські в цю статистику не входять).

У дальшому віцєпрем'єр децю детальніше зупиняється на результатах праці підлеглої йому міністерства. Вона здійснює свою працю за прийнятого урядом державною програмою з 1991 року, що зобов'язує до 2000 року. За весь цей п'ятирічний період процес впровадження державної мови у всі сфери життя суспільства уповільнюється, внаслідок важкої економічної ситуації. У цьому періоді кількість шкіл з українською мовою зростає на 5.1 відсотка (тобто зріст становив один процент річно!), а всіх шкіл на території України в 1996-97 навчальному році було 16.570. В них навчалось 4,000,141 учнів. Кількість українськомовних професійних шкіл, яких було 12 відсотків у 1990 році, зростає у 1996-97 навчальному році до 50 відсотків. У всіх школах національних меншин (отже, і в російськомовних) українську мову вивчається як один з предметів.

Загальноосвітні школи не забезпечені достатньо методичними посібниками, словниками, довідниками. Замість запланованих на 1996 рік 319 назв підручників, наявність тільки 87 (!), тобто тільки 27 відсотків потрібної кількості.

Закінчення буде

ПРИВІТ

АМБАСАДОРА УКРАЇНИ ДО ООН АНАТОЛІЯ ЗЛЕНКА

Дорогі брати і сестри!

Маю велику честь від імені Постійного Представництва України при Організації Об'єднаних Націй привітати всіх українців у 3'єднаних Стейтах Америки з 6-ою річницею незалежності України.

Минає ще один рік нашого життя в незалежній державі, про яку мріяло і за яку боролося не одне покоління наших співвітчизників. За ці роки, не зважаючи на труднощі і опір сил, які, на жаль, ще продовжують жити вчорашнім днем, зроблено чимало з точки зору зміцнення політичної та економічної незалежності України, становлення її як повноправного члена співтовариства вільних демократичних держав.

Все глибше утверджується в нашому суспільстві усвідомлення вірності проголошеного шість років тому курсу, обраного народом шляху — бути господарем у власному домі. Зростає ролі і авторитет нашої держави на міжнародній арені. До її голосу все більше прислухаются на найважливіших світових форумах. Цього року представник України — міністер закордонних справ Геннадій Удовенко — поїдуватиме на 52-ї сесії Генеральної асамблеї ООН. Такої честі наша країна удостоїлася вперше за всю історію її членства в цій найавторитетнішій міжнародній організації.

Звичайно, Україна ще лише зводиться з колін, вона переживає значні економічні труднощі і соціальні негаразди, має інші проблеми, що залишилися їй у спадок від минулого або спричинені нелегким процесом її державного становлення. Але ми глибоко віримо в те, що все це під силу здолати мудрою, сильною, талановитою і працьовитою українською нацією, який ніколи не схилився під тяжкими ударами долі і ніколи не втрачав віри у своє краще майбутнє. І ви, дорогі брати і сестри, для кого американська земля стала другою батьківщиною, залишається невід'ємною часткою цього великого і незламного народу, підтримуючи нашу незалежну державу не лише словом, а й практичними справами. І за це вам наша глибока вдячність.

Від щирого серця бажаю всім вам і вашим родинам щастя, здоров'я, благополуччя, успіхів і наснаги у ваших добрих справах в ім'я нашої рідної України.

Анатолій Зленко,
Амбасадор і постійний представник
України при ООН

БУДЬМО!

АСОЦІАЦІЯ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ В ЗСА
UKRAINIAN CITIZENS IN THE USA ASSOCIATION
c/o VOLODYMYR'S INSTITUTE
P/O BOX 77596, WASHINGTON, DC 20013
1-800-484-3193, дод. 7039

Радімо Браття, Сестри,
Радімо всі нині!
Волі! Волі! Тепер з нами
В нашої України!

У день 6-ої Річниці Волі України

радімо і святкуймо те велике свято

нашої весни на честь і славу України!

СЛАВА БОГУ Й УКРАЇНІ!

ЛИНДГОРСТ, Н.Д.Ж.

МИКОЛА ГОРІШНИЙ

ПРИВІТ УКРАЇНІ

3 нагоди 6-ої річниці
незалежності„Ми горді виконувати друкарські праці
для Українського Народного Союзу“

Laurence and Lindy Kalmanson

KALYN PRESS

New York: 450 Seventh Avenue,

Suite 2905, New York, NY 10123

Tel.: (212) 947-0367

New Jersey: 10 Pace Drive, Edison, NJ 08820

Tel.: (908) 205-9053

РАДІЄМО З НАГОДИ
6-ої РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ

Юліан і Марія Бачинські

Власники

„EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.“

139 2nd Avenue, New York City, Tel.: (212) CA 8-5590

ЗВЕРНЕННЯ

АМБАСАДОРА УКРАЇНИ В ЗСА ЮРІЯ ЩЕРБАКА

З вікового дня 24-го серпня 1991 року промайнуло вже шість коротких, але сповнених драматичними подіями років. За час, що минув від проголошення незалежності, українська держава міцно утвердилася як у реальних геополітичних вимірах, так і у свідомості своїх громадян. Незабаром до першої класи підуть школярі, які були народжені у вільній, самостійній Україні.

Молодшому поколінню вже важко уявити собі, що був час, коли українські справи вершилися не в Києві, а в іншому, чужому місті — столиці імперії серпа і молота, яка дивилася на Україну, як на другорядну провінцію, яка гнобила будь-які вияви самостійності і свободи, винищуючи нашу мову, нашу історію, нашу самобутність.

24-го серпня 1991 року без жодного пострілу, без краплі крові було відновлено українську державність, а 1-го грудня 1991 року український народ демократичним і легітимним волевиявленням закріпив вистраждану століттями незалежність України.

Попри всі негаразди, ми приходимо до 6-ої річниці незалежності України зі значними здобутками як у внутрішньополітичному житті, так і на міжнародній арені.

Вже понад рік, як живе і діє нова Конституція України, яка є гарантом демократичного, базованого на повазі до закону розвитку суспільства.

Вже майже рік Україна живе з новою валютою — гривнею, — яка стала конвертованою і високостабільною грошовою одиницею. З великими труднощами, але посувається вперед економічна реформа.

Разом з тим, ще не подолані кризові явища — спад виробництва, заборгованість у виплаті зарплат, пенсій, стипендій. Це веде до напруження у суспільстві, до нагнітання політичних пристрастей тим, хто хоче повернути колесо історії назад і відновити збанкрутілий „червоний“ режим.

Віримо, що ворогам української незалежності не вдасться повернути молоді державу в нове імперське ярмо. Переконані, що учасники Другого світового форуму українців, серед яких є багато видатних представників української громади ЗСА, рішуче виступлять на підтримку політичної реформи і зміцнення незалежності України, що їх проводить Президент Леонід Кучма і новий Уряд нашої країни.

Вагомими були здобутки України на міжнародній арені. Президент України твердо окреслив мету — інтеграцію України до європейських і трансконтинентальних структур і ми послідовно рухаємось цим курсом.

Справжнього зовнішнього політичного прориву вдалося досягти у травні-липні 1997 року, коли було підписано низку історичних документів. Серед них спільна заява президентів України і Польщі „До порозуміння та єднання“, „Договір про дружбу, співробітництво та партнерство між Україною та Російською Федерацією“, а також пакет угод, які остаточно вирішують проблему Чорноморської флотії, що буде тимчасово базуватися в українському місті Севастополі. „Договір про державний кордон між Україною і Республікою Білорусь“, „Договір про відносини добросусідства та співробітництва між Україною і Румунією“. І нарешті, укладення такого безпрецедентного документу, як „Хартія про особливе партнерство між Україною і НАТО“, роллю якої сьогодні важко переоцінити, оскільки цей документ закладає основи національної безпеки України в широкому контексті європейської безпеки на ХХІ століття.

Як амбасадор України до ЗСА, я щасливий, що мені довелося в 1997 році взяти участь у двох важливих подіях сучасної української історії: в першому засіданні Українсько-американської міждержавної комісії Кучма-Гор, яка стала реальним втіленням ідеї українсько-американського стратегічного партнерства, а також бути членом офіційної делегації України на Мадридській Конференції країн НАТО, де 9-го липня відбулося урочисте підписання Хартії Україна-НАТО. Це був справжній дипломатичний триумф України, фактичне, а не декларативне прийняття нас до європейської сім'ї народів.

Дорогі друзі! Готуючись до відзначення 6-ої річниці незалежності України, хочу висловити щирі подяку вам, нашим співвітчизникам, розсіяним на великих просторах ЗСА від Нової Англії до сонячної Каліфорнії, від Фльориди до Чикаго, за вашу підтримку незалежної України, за вашу палку і незгасну любов до рідної землі. Ми в амбасаді України у Вашингтоні відчували вашу підтримку у великому і малому; політичну підтримку громади під час візиту Президента Леоніда Кучми до ЗСА і допомогу у створенні меморіальної кімнати Джорджа Вашингтона в нашої амбасаді; ми вдячні за ваші зусилля у Конгресі ЗСА під час слухачів щодо надання допомоги Україні і за ваші теплі слова, що ми їх чуємо під час наших зустрічей з вами.

Свято незалежності України — це наше спільне свято, хоча й одні з нас мають громадянство України, а інші ЗСА. Адже коріння в нас одне — українське, заглиблене в товщу тисячолітньої нашої спільної історії,

у материну землю наших предків, які мріяли про волю і незалежність України.

Вітаю вас, брати і сестри, зі святом незалежності України!

Нехай зоря української свободи і самостійності сяє вічно!

Ю. Щербак,
Амбасадор України в ЗСА

Степан Куропась

СПОГАДИ З УКРАЇНИ Й 60
РОКІВ В АМЕРИЦІ

Накладом автора, Нью-Йорк —
Парк — Чикаго, 1998, стор. 575.
Тверда обкладинка, ціна \$30.00
плюс \$1.60 за паресилку. Можна
набути в книгарні „Свобода“.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

New Jersey residents add 6% sales tax.

Американський...

(Закінчення зі стор. 1)

Українські морські війська обмірковує С. Олійник окремо, вносячи проблему Чорноморської флотії та брак політичного узгодження в цьому питанні. Військова продукція України — тема, яку також навілїлю автор, лаючи в цій обширній інформативній довідці повний огляд усіх питань, що торкаються теперішнього стану українських збройних сил та їх можливостей.

БОЖИХ ЛАСК
МНОГИХ ЛІТ
УКРАЇНІ

В ДЕНЬ 6-ОЇ РІЧНИЦІ
САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ
БАЖАЮТЬ

31-ші курені УСП і УПС
ВОВКУЛАКИ

ЗАХОХЧУЄМО ІНШІ КУРЕНІ РІЧНО З НАМИ ВІДЗНАЧАТИ ЦЮ ПОДІЮ

В ДОРОЗІ ДО СВІТОВОЇ БУДУЧЧИНИ,
ВІТАЄМО ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД
РАЗОМ ІЗ ЙОГО ПРОВОДОМ,
ОСОБЛИВИЙ ПРИВІТ
ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ ОБ'ЄДНАННІ КОМБАТАНТІВ
2-ОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Expert
Electrical
Service Inc.

OSYP HOLYNSKYJ, President

224 WEST MT. PLEASANT AVE.
LIVINGSTON, NJ 07039

INDUSTRIAL • COMMERCIAL • RESIDENTIAL
TELEPHONE & COMPUTER RELATED WIRING
NJ LIC 511 • BUS PERMIT 511-A

TEL.: (201) 533-0014

FAX: (201) 597-9295

„Живи, Україно, живи для краси,
Для сили, для правди, для волі...“

О. Олесь

З НАГОДИ

6-ОЇ РІЧНИЦІ

НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

дирекція, управа, працівники та все членство
Федеральної Кредитової Кооперативи
„САМОПОМІЧ“ в НЮ ЙОРКУ

ВІТАЮТЬ

Уряд Незалежної Української Держави,
та весь нарід
на рідних землях та в діаспорі.

Радіємо осягненнями у розбудові незалежної
Української Держави та бажаємо дальших успіхів у
скріпленні державності України та кращої долі її народів.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ В НЮ ЙОРКУ

З НАГОДИ

6-ОЇ РІЧНИЦІ

НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ

ВІТАЄМО УКРАЇНУ!

GERARDO BALDI

General Contractor

Cabinet Maker — Home Improvements

45 Mill Street, Bloomfield, NJ 07003

(201) 429-0949

Фонд відбудови собору і монастирів у Києві

За дорученням Президента України Леоніда Кучми і Кабінету Міністрів України, Міністерство Закордонних Справ повідомляє, що голова правління Всеукраїнського фонду відтворення виставних пам'яток історико-архитектурної спадщини ім. Олеса Гончара П. Троцький звернувся з пропозицією щодо фінансового забезпечення відбудови Успенського собору Києво-Печерської Лаври і Михайлівського Золотоверхого монастиря у Києві за рахунок добровіль-

Асоціація Українсько-Американських Адвокатів

На своїй весняній зустрічі 30-31 та 1-го червня в готелі Радісон Плаза в Торонто, Асоціація Українсько-Американських Адвокатів вибрала нову Управу і раду свого товариства.

Зустріч розпочато товаришеским бенкетом у п'ятницю, 30-го травня, на котрий були також запрошені члени Асоціації Канадсько-Українських Юристів і група в той час перебуваючих в Канаді адвокатів з України на чолі з Данилом Кордечуком, президентом Української Юридичної Колегії.

Б. Походой

У суботу, 31-го травня, програма зустрічі включала доповіді на важливі теми дня, котрі зазвужують Україну — поширення НАТО на країни Східної Європи та стосунки України з НАТО, що й викликали полеміку. Мартінсон з Атлантичної ради Канади. З доповіддю про кохену потребу кошту етики для адвокатів в Україні та організації незалежної адвокатури в Україні виступили Д. Кордечук. У популяризації програм брали участь адвокати Мірослава Смордовського з Ратерфорду, Н. Дж., про використання інтернету, а Євген Ладна і Мірослав Іванюк показували прозори про трагічні події виселення українців з Лемківщини, бойківщини, Надсяння, Холмщини і Підляшся, переведені весною 1947 року польським військом. Також виступила група п'яти студентів з України, котрі перебувають на стажуванні парламентарної програми в Канаді та поділилися з присутніми своїми переживаннями.

Крім того, в суботу АЗАА обговорювала і вирішувала цілий ряд адміністративних справ своїх організації включно з фі-

нансовим звітом скарбниці Богдана Озарука, пляни на відзначення 20-річчя АЗАА осінню 1997 року і справу стипендіального фонду.

Того ж дня на пропозицію Номінаційної комісії в складі Андрія Филиповича, Тараса Гаврика і М. Смордовського вибрано нову Управу АЗАА до якої увійшли: Богдана Походой — президент, Петро Піддубний — заступник президента, Б. Озарук — касир і Юрій Паузяк — секретар. До Ради директорів ввійшли: Ореста Єйну на голову, а членами стали Гіллари Кіналь, Біра Кашинкевич, Тая Карп'як, Андрій Міхняк і Маркіян Сілецький.

Під час бенкету в суботу, головну доповідь вголосив Чарльз Ловен, президент Корпорації підприємств України в Торонто, котрий позитивно висловився про можливі бизнесові спількування з Україною та іншими країнами Східної Європи.

Конференція закінчилась у неділю, 1-го червня, а нова Управа взялася ентузіастично до організації відзначення свого 20-річчя, котрі заплановано відсвяткувати у Вашингтоні в половині листопада.

Не сумніваючись, що, прочитавши заголовок цього репортажу знайдеться скептик, який відразу почне заперечувати. Чекайте, скаже він, про яке свято ведемо мову? Переглянув всі календарі нічного подібного не знайшов. То вигадка і даремно дурите нас.

Так, людина ця масрація, адже дійсно в календарях такого свята не знайдеш, а між тим воно дійсно відбулося, а саме в неділю, 3-го серпня в Чикаго на відпочинковій базі української громади і носить назву „Веселий день“. Влаштували ж традиційну імпрезу керівники кооперативної кредитової каси „Самомопоміч“ на чолі з її президентом Богданом Ватралам.

І тому цілком законно, що ж попросив його, людину знану не тільки в нашій столиці, але і далеко за межами Америки, зокрема в Україні, розповісти про це свято.

Богдан Ватрала: „Перш за все варто відзначити, що свято члени кооперативної кредитової каси зустріли новими здобутками. Скажу відверто, нам є чим похвалитися. Це положення можуть підтвердити кілька цифрами, які звучать більш переконливо, ніж довгі промови. Так ось, наша установа, до складу якої входить понад 13,000 членів, має сьогодні 200 млн. дол. активу і понад 25 млн. дол. власного капіталу.“

А тепер кілька слів про саме свято. Сьогодні на оселі мешканців понад дві тисячі мешканців нашої громади, прийшли вони з родинами, привели з собою дітей і для кожного знайшлися цікаві завави, можливість провести літній день в природі, покататися в озері, послушати музику, потанцювати.

Окрім того, люди мали нагоду зустрітися зі своїми приятелями, керівниками кас, одержати у них відповідей на питання, які їх цікавлять. Принагідно підкреслити, що спілка має своїм членам кредитові послуги, які

„Веселий день“ — традиційне свято в Чикаго

допомагають вирішувати життєві проблеми.

Ми можемо гордитися тим, що активно допомагаємо Україні у створенні кредитових спілок, а це сприяє підвищенню матеріального рівня людей. Кооперативний рух поширюється в усіх областях, цьому питанню надають великого значення Президент і Уряд України.

Я знаю, що чимало читачів часопису є членами кооперативної кредитової каси і тому, користуючись нагодою, хотів би подякувати їм за підтримку і співпрацю з нашою установою.“

З великою приємністю зустрівся я із своїм старим знайомим Омеляном Плешкевичем, якого не без підстав називають архітектором кооперативної каси. Пам'ятаю, як п'ять років тому, після приїзду до Чикаго, „Свобода“ доручила мені підготувати репортаж про діяльність кредитки і саме тоді я записався з О. Плешкевичем, який доповнив виконавчі редакційні завдання. І ось нова зустріч з почесним президентом кооперативної каси. На моє прохання він поділився своїми враженнями про „Веселий день“.

Омелян Плешкевич: „Я добре пам'ятаю початок 50-их років, коли до Америки приїхало багато українців, зокрема до нашого міста. Вій вони потрапили до Америки внаслідок війни, позбавилися майна, зручилися до Америки, але не мали грошей, щоб повернутися до України. Я звернувся до присутніх з проханням дати допомогу тим, хто потрапив до Америки, але не мав грошей, щоб повернутися до України.“

Примітно, що наші початки давалися нелегко, адже була велика конкуренція і нам треба було завоювати довіру людей, що й допомогло установі швидко зростати. За минулих десять років обсяг активів зріс у десять разів.

Виступає музичний гурт „Джерело“, яким керує Богдан Кисіль.

Звідомо, що кожна фінансова установа може похвалитися. Що ж до сьогоднішнього „Веселого дня“, то змушений сказати, що я щасливий, коли бачу стільки радісних людей, стільки життєвої сили в них, бажання домогтися щільшого.“

До мікрофону, володарем якого протягом всього свята було добре знайомий в громадських артистичних здібностях мій знайомий, якого вельмиціло справжнім майстром гумору, підійшов д-р Іван Лисейко і попросив дозволу звернутися до присутніх з коротким словом.

Іван Лисейко: „Дорогі друзі! З повідомлень газет та телебачення ви знаєте, що окремі області України постраждали від повені. Люди залишилися без даху над головою, загинули посіви, розмолило дороги, пошкодило мости. Я звернувся до присутніх з проханням дати допомогу тим, хто потрапив до Америки, але не мав грошей, щоб повернутися до України.“

На заклік д-ра Лисейка відгукнулося чимало присутніх.

На свято керівники кредитки запросили чимало гостей. Серед них були керівники громадських організацій, відомі діячі. Назву лише кілька імен: Орест Баранник, Андрій Скиба, Юлія Куляс, консул України в Чикаго Юрій Лазарев, асистент

Так відпочивали учасники цього свята.

губернатора стеїту Ілліної з етнічних питань Пет Микхальська.

Пет Микхальська: „Я щироку відвідував майже 50 етнічних меншин, що мешкають в нашому місті. Завжди із задоволенням приймаю запрошення українців. Не можу не відзначити, з якою любов'ю ставиться громада до створення своїх музеїв, шкіл, церков. Я мала нагоду брати участь в урочистостях, присвячених завершенню навчального року в українській школі і похлоровила всіх, хто її закінчив.“

І сьогодні прийшли на це свято разом із своїм чоловіком, нам дуже подобалося тут. Слід відзначити успіх кооперативної каси, яка, маючи на початку свого існування всього 400 дол. виросла в велику фінансову установу, на рахунок якої 200

млн. дол. Для мене було дуже приємним довідатися, що біля половини всіх присутніх на цьому святі є люди, які нещодавно прибули до Америки. Це позитивний фактор, який свідчить про наплив нової сили“.

Зустрівшись на святі Юліана Куляса та його дружини, я привітав його з тим, що він представляє Чикаго на світовому форумі українців, який незабаром відбудеться в столиці України.

Юліан Куляс: „Сьогодні для мене радісний день, маю можливість разом з дружиною добре відпочити, а це не часто вдається. Тому ми вдячні організаторам цього прекрасного свята за надану можливість гарно провести літній час.“

Я щасливий, адже був учасником трьох конгресів, які раніше називалися конгресами вітерів українців, а тепер це буде світовий форум українців всіх континентів, на ньому будуть представлені делегати із 46 країн. Якщо буде можливість, то виступлю, як не на пленарному, то на панельному засіданні. А повернувшись додому, постараюся розповісти читачам газети про працю цього історичного конгресу“.

Моя розповідь про „Веселий день“ була б неповною, якщо б не нагадав слова людини, яка очолює комітет підготовки і проведення цього свята.

Ідется про Павла Олексюка.

Павло Олексюк: „Свято, яке ми відзначаємо, передувало довша підготу. Кожен член комітету мав певні обов'язки і час від часу звітнував про їх виконання. І сьогодні не без радості можемо сказати, що все задумане здійснюється. Переступивши поріг місії проведення свята, кожен його учасник одержав подарунок: дорослі — парасольки, а їх діти — іграшки. Було забезпечено харчування людей, працювали і дальної, кіоски до того ж торгівля здійснювалася за

зниженими цінами. Цілий день грав музичний гурт „Джерело“, яким керує Богдан Кисіль.“

Багато уваги було приділено дітям, для них влаштувалися завави, до нас навіть завітав пересувний циркеш.

Почалося свято Службою Божою, яку провів Владика Михайл Вітвар, а потім кожний займався своїми справами. На кінець доповідь не виходила, були лише розваги, купання та гарний відпочинок.

Завершилося свято лотерією, під час якої було розіграно 64 грошових вииграшів. Найбільший вииграш в сумі 1,000 дол. доставля Романов Острівський.

Допізна продовжувалося свято і без перерви, що люди залишилися задоволені „Веселим днем“.

І цілком і повністю прислунаю до того, що сказав П. Олексюк. Подібні заходи, на мій погляд, повинні влаштувати всі установи, підприємства, навчальні заклади. Адже подібні відпочинкові свята згуртовують людей, служать певним стимулом зростання поваги до тієї установи.

Будемо співдіяти, що приклад федеральної кооперативної каси „Самомопіч“ в Чикаго знайде своїх послідовників.

Анатолій Гороховський

ПОДЯКА

В дні 27-го червня 1997 р. відійшов від нас назавжди

св. п. д-р прав ЄВГЕН РОСТИСЛАВ КОТИК

нар. 25-го липня 1914 р. в Тринітаві, пов. Косів.

В цих невимовно тяжких хвиликах нашого невідданого горі ми знамали багато піддержки від родини, приятелів і знайомих, які усю, телефонічно чи листово нам співчували і піддержували морально.

Дякуємо парові церкві св. Петра і Павла в Джерзі Сіті о. Маріноні Струєві за удушення тайни Селомозанія, за проголошення на обох Службах Божих про смерть нашого незабутнього Євгена, за похоронні відправи і запечатання гробу на цвинтарі.

Під час Парастасу і св. Літургії дякував маестро Василь Гречинський, за що йому щиро подяка.

Нашій найближчій родині Любі і Романові Галибейм — сестрі покійного, ми глибоко вдячні за те, що були з нами в шпиталі до останнього відвідування Євгена цього тужаючого життя.

За безкоштовні телефонічні розмови і щирі поради ми невимовно вдячні нашому кузенові д-рові Любомирові Романову, який будемо пам'ятати, за несення домовини дякуємо нашому приятелю Юрієві Нарвочковому, сестрині д-рові Богданові Галибейм, кузенові д-рові Любомирові Романову, дітям інж. Саввадорові Гонзалез і його синам Саввадорові мол. і сестрині Юлії Юрієві Кухові.

Іванові Цюлко за прощання покійного в останню дорогу від УККА в Джерзі Сіті, приятелів за молодиків діт Миколи Нічвай за зворушливі спомини що зі соціальських часів, і нашій давній приятельці — Христині Нарвочкій, яка задала такий самий Євгена під час триніти і написала до „Свободи“ статтю-спомини про нашого незабутнього Геня, щиро подяка.

Ми глибоко вдячні Зоні Мартинцеві, яка записалася збіркою на Богословську Семінарію в Рудно.

Сердечно дякуємо всім жертводавцям, які в пам'яті Євгена замовили Служби Божі, прислали квіти та зложили по жертви на Богословську Семінарію в Рудно, дім-музей ім. кард. Іосифа Сліпого і викінчення церкви св. Трійці в Сінвер Спрінг.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ: Галибей інж. Роман і мгр Люба, Галибей др-р Зірка, Andretha Joe and Beatriz Manelottis Lori and Con, Говшовський др-р Борис і Христіна, Крачук др-р Микрон і Лія, Романків др-р Любомир і Paris Linda and Gary.

СЛУЖБИ БОЖІ: Родина Бачинських, Говшовська мгр Мирослава (перг.), Цюлко Іван і Стефанія, Кравченко інж. Стефан і Дарія Manelottis Lori and Con (перг.), Палка родина, Романків др-р Любомир, Крачук-Велс Наталія, Кедаля Лариса (перг. пох.)

НА ДІМ-МУЗЕЙ ІМ. КАРД. ІОСИФА СЛІПОГО: 100 дол. Балабан інж. Остап і Урсула.

НА ВИКІНЧЕННЯ БУДОВИ ЦЕРКВИ СВ. ТРІЦІ

- В СІНВЕР СПРІНГ:
- 50 дол. Крачук-Велс Наталія.
- НА БОГОСЛОВСЬКУ СЕМІНАРІЮ В РУДНО ЗЛОЖИЛИ:
- 200 дол. Кух інж. Юрій і Лєс
 - 100 дол. Котик Володимир і син Євген, Галибей інж. Роман і мгр Люба, Галибей др-р Зірка (похоронення), Боба інж. Осип і Оля, Крачук др-р Микрон і Лія, Крачук Надя, Крачук-Гонзалез Люба з родиною, Мороз Ірина і Гіор, Міршук Борис, Ірина і Євген - Любомир (похоронення), Нічвай др-р Степан і Ірина, Нічвай Микола, Романків др-р Любомир, Трємбіцький др-р Володимир і Ярослав; Кух інж. Володимир; Базарю Наталія, Баранецький др-р Володимир і Христі, Бураччинський др-р Богдан і Мирослава, Валуць інж. Володимир і Катря, Іванець Парася, Злочовський Северин і Марія, Костюк др-р Іван, Крачук-Велс Наталія, Макарович др-р Іван і Наталя, Нарвочський Юрій і Христі, Семанішин Марія, Солган Ярослав, Стефанієвський др-р Юрій і др-р Люба, Шебучак др-р Богдан і др-р Софія, Жарський Вил і родина, Сосан Володимир і Неоніла; Прокот др-р Мирослава і Люба; Палкадра Надя, Цюлко Іван і Стефанія; Бліжк Володимир і Галина, Галибей проф. Тарас і Рута, Голубєв Христіна, Марієнко Зінона, Савицький мгр Роман і Марта, Стець др-р Іван, Труш Оля, Туринський інж. Іван і Люба, Ференцевич Юрій, Шпирка Володимир і Геня, Шевчук Ілля і Марія; Білий інж. Ярослав і Надя, Яворська Оксана, Казинь Христіна з родиною, Мацх Марія і Стефанія, Сакхін Марія; Бобилєв Олена; Колесна Галина, Костів Яніна, Масаківська Ольга, Масаківська Гелен, Пояляр родина.

Чек на суму 2,895 дол. передано власнощю 3-го серпня 1997 р. високореподобному о. Мітратові Романові Міркукові — віцекеретові Семінарії в Рудно.

Додатково вислано поштою 20 дол. на адресу о. віцекеретора до Філадельфії 14-го серпня 1997 р.

Загальна сума — 2,915 дол.

Нехай Всевшній стократно винагородить вам за ваші щедрі пожертви.

Вдова — ВОЛОДИМИРА і син — ЄВГЕН

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ при церкві Святого Юра

запрошує вас взяти участь в

Благодарственній Святій Літургії з нагоди

ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ

святицтва Всечеснішого отця

ПАТРИКІЯ ПЕТРА ПАЩАКА, ЧСВВ

в неділю 28-го вересня 1997 року, о год. 12-й вполудне

в церкві Святого Юра при 30 East 7th St., NYC

СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ

після Святої Літургії в залі школи Святого Юра.

Письмові привіти до пропам'ятної книги просимо присилати на адресу:

St. George Jubilee Committee 30 East 7th Street New York, NY 10003

(Ціла сторінка — \$100; 1/2 сторінки — \$50)

Привіти приймаються до 6-го вересня ч.р.

Квитки вступу на Бенкет в ціні \$50, можна набити в канцелярії парафії.

КОМІТЕТ

Ділимося сумною вісткою з родиною, друзями і знайомими, що 20-го серпня 1997 р. відійшов у вічність не 63-ми роки життя у Фініксі Арізоні наш надядоржний МУЖ, ТАТО і ДІДАДЗЬО

бл. п. ОМЕЛЯН КОМАРНИЦЬКИЙ

нар. в Соновіцях Віжичі, район Сколе, Львівська обл., Україна.

кол. догавітний голова Патріархального Товариства у Фініксі, Арізоні.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю 22-го серпня 1997 р. о год. 6-й веч. в Гришан Бетані Чепел.

ПОКОРОН відбудеться в суботу 23-го серпня о год. 9:30 рано з церкви Успєння Пресвятої Богородиці.

Залишилися у великому смутку:

- дружина — ІРЕНА
- донька — НАДІЯ з мужем РОБЕРТОМ МОНКОНЕЛЛІ та дітьми АНДРІКОМ і ДІАНОЮ
- син — ОРЕСТ з дружиною ОКСАНОЮ та донечкою КЕНЕЮ
- сестрині — др-р МИРОН ДУЛІН з дружиною ЯРОСЛАВА СТИЛЕЦЬКА та дітьми ЄЛЕН МОНКОНЕЛЛІ та ІРИНА ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКА та ближня і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Замість квітів родина просить скласти дятки на Патріархальний Фонд.

